

رباعیات ہادی

جناب سید محمد ہادی صاحب آدی پبلی شہری

چوں صرصر گرم از ضناکے تخلیق
تہا بجاں در آمدم با تمسین
باشعرت ہچناں کہ بر سب گرم
در راہ نفس نیز مرا نیست رفیق

از بہر گداز در جہاں آمدہ
می سوز کہ بہر منتہاں آمدہ
گذار کہ اشک تو بخشد در چشم
بر رقت و درد پاسبان آمدہ

آں وقت کہ مادر میں جہاں آمدہ ایم
باشورش گریہ تو اماں آمدہ ایم
شرح دہدایں ز مقصد بودن ما
یعنی پئے رنج دیگران آمدہ ایم

یار دے فلک سر در خشنده شو
یا ز رزمیں جو ہر تابندہ شو
تدیرو عمل از تو قاصد اشو
چیزے کہ شوی بہتوار زندہ شو

اے ملے براں کہ خویشتن را در باخت
باحت حیات خودہ آنے پر باخت
در محفل این جہاں چو شمع تابان
نے نور نشانہ دے خودش را بگداخت